

то, вмѣшателнѣ да речемъ, є
 вашъ слуга), може всакомъ драго-
 мъ да биде тажестно и досад-
 но: но мое то тщеслабиye возвесели
 чадесни; макаръ да самъ добре
 и звѣстенъ чи, ѿ сїчката филосо-
 фїа, коѧто менѣ воздахаха, ни
 десатата частъ не баше моя, но
 и неа ѿ сїмъ ѿ тамъ самъ а соп-
 бралъ, каквото сокиратъ по нивѣ-
 та класовѣтѣ, ѿ сїчкитѣ вѣкове
 и ѿ сїчкитѣ племена. Было как-
 вѣ было, ѿзв сѧ рѣшихъ да са-
 и справа сїмъ спроти вышеупомяну-
 тата и повтораemата тѧа премъ-
 дростъ: макаръ да бѣхъ въ непре-
 менно намѣренїe да си кѹпа єдна